

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 19-11-39532 זאוש נ' סיני
לפני כב' השופטת ענת אלפסי, סגנית הנשיא

התובע: האב

הנתבעת: האם

פסק דין

עניינו של פסק דין זה בתביעת האב לחיוב האם לשאת במזונות ארבע הבנות אשר במשמורתו.

האם טוענת כי מצבה הכלכלי אינו מאפשר זאת וכי האב מונע קשר עם שתיים מהבנות, בעוד האב טוען כי מצבה הכלכלי מאפשר תשלום, כאשר הנתק עם הבנות נוצר בעטייה של האם. על מנת לבחון הדברים יובאו להלן רצף הדברים, טענות הצדדים, המצב המשפטי, הממצאים וההכרעה.

רקע והליכים:

1. הצדדים ניהלו חיים משותפים משך 11 שנים והביאו לעולם ארבע בנות: הבכורה ילידת 22/1/04, השניה ילידת 28/9/06, השלישית ילידת 17/2/09 והרביעית ילידת 30/11/11.

יחסיהם המשותפים נקלעו למשבר ובשנת 2015 נפתחו ביניהם מספר הליכים משפטיים.

2. במאי 2015 עתר האב לקבלת צו הגנה כלפי האם בשל התנהלותה כלפי הבנות. במסגרת זו הופנתה האם לטיפול רגשי, וחזרה הביתה לתקופה קצרה תוך הפרדת חדרים.

3. ביוני 2015 הגישה האם שלוש תובענות: האחת תביעה לקבלת משמורת על הבנות, השניה לחיוב האב במזונותיהן והשלישית לחלוקת רכוש ולהשבת כספים.

4. תוך כדי ניהול ההליכים עזבה האם את הבית ועברה להתגורר במכוניתה, כאשר בשבתות מתארחת בבית הוריה בחיפה. האב נותר להתגורר עם הבנות באותו בית.

5. בהליך המשמורת, לאחר תסקירים ודיונים רבים, הגיעו הצדדים להסכמה כי האחריות ההורית תהא משותפת, המשמורת המוסדית תהא לאב, וזמני שהות בין האם לבנות פעמים בשבוע בשעות אחר הצהריים ובשבתות אחת לשבועיים בבית הורי האם בחיפה. הסכמה זו קיבלה תוקף של פסק הדין ביום 24/5/17. עוד נקבע כי שירותי הרווחה יעניקו לאב כל סיוע אפשרי לצורך טיפול בקטינות, לרבות טיפול רגשי וסיוע לימודי.
6. בהליך הרכוש, ביום 5/3/17 ניתן פסק דין לפיו התובע ישלם לנתבעת סכום של 240,000 ₪ בצירוף הפרשי הצמדה ומדד, בגין סכום שהעבירה לו לצורך רכישת מונית.
7. ביום 15/7/19 פתח האיש בהליך י"ס אשר לא צלח וביום 18/11/19, הגיש האב תביעה בה דורש לחייב האם להשתתף במזונות הקטינות.
8. כתב ההגנה הוגש ביום 2/12/19, בו טענה האם להעדר יכולת כלכלית ולטענת "בן מרדן" בהתייחס לשתני קטינות.
9. בישיבת קדם המשפט הראשונה, מיום 13/5/20, נקבע כי האם תרכוש לבנות ביגוד והנעלה לפי הצורך וכל הפחות אחת לשלושה חודשים בסכום של 500 ₪ לכל ילדה, לפי בחירת הבנות וצרכי הבנות כאשר תגענה למפגש עם האם. כמו כן הורחבו זמני השהות באופן בו יתקיימו שלוש פעמים בשבוע אחר הצהריים ובשבתות אחת לשבועיים לסירוגין, בבית אביה בחיפה.
10. בישיבת קדם המשפט השנייה, מיום 7/1/21 נותרה החלטה זו לעניין חיוב האם על כנה.
11. יצוין כי ביום 23/2/20 ניתן צו לכינוס נכסיו של התובע וניתן היתר להמשך בירור ההליך.
12. בהעדר הסכמה נקבע מועד לדיון הוכחות. עובר לישיבה הוגשו **הרצאות פרטים עדכניות**.
ביום 9/7/21 הוגש מטעם התובע וביום 11/7/21 הוגש מטעם הנתבעת.
13. **ישיבת הוכחות** התקיימה ביום 12/7/21, בה נחקרו בעלי הדין ואבי הנתבעת מר דב סיני.
בהעדר הסכמה הוגשו סיכומי התובע ביום 24/10/21 וסיכומי הנתבעת ביום 6/12/21.

עיקרי טענות האב (התובע):

14. טענתו המרכזית היא כי מיום 18/5/15 מגדל הקטינות לבדו, ללא סיוע מצד האם.

15. הכנסתו בסיסית. בתחילת ההליכים עבד כנהג מונית שכיר תמורת שכר מינימום בסך 5,300 ₪ בצירוף השלמת הכנסה בסך 1,351 ₪, בהמשך עבד כשכיר תמורת שכר מעט גבוה יותר וכיום עובד כשכיר תמורת כ- 9,000 ₪ לחודש.

16. האב מצויין כי זכאי לקצבת ילדים ע"ס 700 ₪ אך טוען כי מקווצת לטובת חוב כלפי המוסד לביטוח לאומי.

17. טוען כי שקוע בחובות רבים, לרבות פסק הדין הכספי בו חוייב בתשלום לאם הילדים. בתחילת ההליכים טען כי ננקטו כלפיו הליכי הוצאה לפועל כאשר במסגרת איחוד תיקים נדרש לשלם 1,500 ₪ לחודש. בהמשך ציין כי ניהל הליך חדלות פירעון במסגרתו נדרש בתשלום חדשי גבוה יותר.

18. כיום מתגורר בדירה שכורה עבורה נדרש לשלם 4,200 ₪ לחודש, כאשר בסיכומיו צוין כי מקבל סיוע בשכר דירה בסך 2,730 ₪ לחודש.

19. נוסף על הבנות, לאב בת גדולה יותר מקשר קודם שגילה 23 שנים וכן תינוק מקשר מאוחר יותר, המתגורר עם אימו בנפרד ואף אותו עליו לפרנס.

20. אם הבנות, לטענתו, עובדת במשרה מלאה בסופרמרקט, בעלת רכוש (מספר ציבורי של מונית) בסיכומיו הוסיף כי יש באפשרותה של האם להגדיל את היקף שכרה לאור היותה בעלת תואר ראשון. עוד טען כי לאם כ- 80,000 ₪ בחברת אחזקות, מכונית בשווי 70,000 ₪ וחסכונות נוספים שמפקידה אצל אביה. לשיטתו, הכנסתה הפנויה צריכה להיגזר מכושר השתכרותה בסך 8,000 ₪ לחודש. לאחר ניכוי הוצאות אישיות בסך 2000 ₪ היתרה היא 6000 ₪ לחודש, שהם בגדר הכנסה פנויה. לכך יש להוסיף השכירות הציבורית שהיא מקבלת ולהתחשב בחסכוניותה.

21. צרכי הבנות בכתב התביעה הועמדו על 7,120 ₪ לחודש, וזאת על יסוד טענת האם בכתב התביעה שלה לפין צרכי המחיה, החינוך והבריאות עומדים על 1,900 ₪ לכל אחת הבנות. לכך יש להוסיף חלקן היחסי במדור בסך 2,496 ₪ ובסה"כ 9,616 ₪ לחודש.

22. זמני השהות עם הבנות מצומצמים יחסית, כאשר רק אחת לשבועיים לנות הבנות הצעירות בלבד בבית אביה בחיפה.

23. הבנות הגדולות יותר אינן מעוניינות בקשר עימה נוכח מורכבות התנהגותה כלפיהן. האם מעולם לא הסכימה לקבל טיפול בעניין זה ואף לא טרחה להגיש תביעה לשם חידוש קשר. במצב דברים זה, אין מקום לטענות "מרדנות" מצידה.

24. לשיטתו, נוכח זמני השהות המצומצמים וההכנסה הפנויה הרחבה, יש לחייב את האם לשאת ב- 60% צרכי הבנות, היינו 5,770 ₪ לחודש.

עיקרי טענות האם (הנתבעת)

25. האם טוענת כי רב הנסתר על הגלוי בנוגע להכנסותיו של האב. בהיותו נהג מונית מאז ומעולם הרוויח כספים במזומן שאינם מדווחים לרשויות המס. ככל הנראה כעצמאי ולא רק כשכיר ועל כך מעידים התשלומים הגבוהים למוסד לביטול לאומי ולרשויות המס.

26. לטענתה, האב הבטיח שלא ידרוש ממנה דבר אם הבנות יעברו למשמורתו אין שינוי נסיבות המצדיק התערבות מחודשת מצד בית המשפט.

27. האם טוענת כי היא עצמה עובדת בסופרמרקט תמורת שכר מינימום, ממשיכה להתגורר במכוניתה, חוסכת שקל לשקל על מנת לרכוש קורת גג פשוטה. בסיכומיה מוסיפה כי במהלך הסגרים (בשל הקורונה) שכרה היה גבוה יותר, אך למעלה משנה אין במקום עבודתה שעות נוספות בהיקפים המאפשרים לשדרג משכורתה מעבר למה שניתן לה.

28. בנוסף מציינת כי מקיימת בקביעות זמני השהות עם הבנות הקטינות, שלוש פעמים בשבוע בשעות אחר הצהריים ובשבתות אחת לשבועיים בבית אביה בחיפה. האם רוכשת להן ביגוד, מזון ומשחקים מכל טוב, ואין מקום להוסיף כל חיוב על חיוב זה.

29. באשר לבנות הגדולות יותר, מציינת בצער כי כלל נסיונותיה לחדש עימן את הקשר, לא צלחו. היא עצמה שולחת עם הבנות הצעירות מתנות לבנות הגדולות יותר, אך אלה אינן מסכימות לכל קשר עימה. בתחילה הבת ים ניתקה עימה כל קשר ובהמשך גם הבת יובל. הדבר הוא בגדר "מרידה". היא אמנם לא הגישה תביעה בעניין זה, אך הדבר נובע מהעדר יכולת כלכלית ומהעדר יכולת נפשית

להתמודד עם ההליך. מטעמים אלה, אין מקום לחייבה במזונותיהן של שתי הבנות הגדולות יותר.

30. טוענת כי כל חיוב במזונות ייצור חוסר איזון וימנע ממנה את האפשרות הבסיסית לדאוג לעצמה לקורת גג בהמשך באמצעות הכספים שתחסוך בכך שמתגוררת במכוניתה.

31. סבורה כי התובענה נועדה להקטין חובו של האב כלפיה בלשכת ההוצאה לפועל או הליכים האחרים, על פי פסק הדין בעניין הכספי בגובה 240,000 ₪. מציינת כי בכל מקרה בו תחוייב בתשלום, יש לקזזו מול התשלום שחב לה האב על פי פסק הדין שניתן בעניין זה. אין כל הגיון בכך שהתשלום שתעביר לו יהנה מקדימות בהיותו חוב מזונות, בעוד שהיא לא תקבל את הסכום המגיע לה.

המסגרת הנורמטיבית:

32. כידוע, מזונות ילדים ייקבעו על פי מספר רכיבים ובהם רכי הילדים בשים לב לרמת החיים אליה הורגלו, מצבם הכלכלי של ההורים, וחלוקת זמני שהות עם ההורים. בבע"מ 919/15 פלוני נ' פלונית (נבו, 19.7.17) נקבע כי כאשר גיל הילדים עולה על 6 שנים, יש לקבוע אופן חלוקת הנטל בין ההורים גם על פי היחס שבין הכנסותיהם הפנויות, אשר ייקבעו על פי פוטנציאל השתכרותם, הוצאותיהם ורכושם.

33. בנוסף נקבע כי יש לבחון העניין בכללותו, ולא על פי נוסחה אריתמטית נוקשה, שאז כל שינוי בזמנו שהות או במצבו הכלכלי של מי מההורים עלול להוביל לפתיחת העניין מחדש.

ר' עמ"ש (ת"א) 32172-11-17, ע.ש נ' נ.ש (נבו, 10/1/19)

34. להלן ייבחנו עקרונות אלה היחס לעובדות המקרה שלפנינו, כפי שעולות מחומר הראיות.

מן הכלל אל הפרט:

35. באשר לצרכי הבנות:

ארבע הבנות הורגלו ברמת חיים בסיסית ועל יסוד עקרון זה יש לקבוע צרכיהן. לפיכך, צרכי המחיה, לרבות בגין מזון, לבוש, בריאות ונסיעות, יועמדו על 1,400 ₪

לכל אחת הבנות, על פי הפסיקה בעניין סכום המינימום בעניין זה.
ר' עמ"ש (בי"ש) 30516-10-18 י.ר.נ' ש.ר. (נבו 2/6/19)
צרכי החינוך של הבנות, במסגרות החינוך הרגילות, יועמד על 115 ₪ לחודש,
כמקובל.

36. באשר למדור:

האב מתגורר בדירה שכורה עבורה נדרש לשלם 4,200 ₪ לחודש, נתון שעליו אין חולק. האב מקבל סיוע בשכר דירה בסך 3,900 ₪ לחודש, כפי שהודה בחקירתו הנגדית (עמ' 33 ש' 22) וכפי שעולה מן האסמכתאות שהציג, ולא בסכום שנטען בסיכומיו. הוצאות אחזקת המדור לא נתמכו באסמכתאות ועל דרך האומדנא יועמדו על 700 ₪ לחודש. נמצא כי הסכום הכולל עומד על 1,000 ₪ לחודש. הואיל ומדובר בארבע בנות, חלקן היחסי עומד על 60%, היינו 600 ₪, שהם 150 ₪ לכל אחת מארבע הבנות.
סכום זה, נוסף על צרכי המחיה והחינוך, עומד על 1,665 ₪ לחודש.

37. באשר למצבו הכלכלי של האב:

במועד פתיחת ההליכים עבד האב כנהג מונית ולטענתו השתכר שכר מינימום בגובה כ- 5,300 ₪ לחודש. אפשר כי הכנסותיו במזומן היו גבוהות יותר, כמקובל בענף זה במשק.
ביום 23/2/20 ניתן צו לכינוס נכסיו של התובע במסגרת הליך חדלות פירעון.
בדיון מיום 13/5/20 הודיע כי מצוי בחלי"ת, אך בחודש 6/20 החל לעבוד בחברת אחזקה, בה עבד משך כחודשיים.
בחודש 9/20 החל לעבוד בחברת שיווק פרחים ועציצים, בה השתכר 8,000 ₪ לחודש בממוצע, על פי תלושי שכר לחודשים 9/20 עד 2/21.
ביום 2/3/21 החל לעבוד בחברה בה משתכר כ- 10,000 ₪ לחודש בממוצע, לפי תלושי השכר שהציג, לחדשים 3/21 עד 5/21. נראה כי הכנסתו עומדת במגמת עליה.
חובותיו עומדים על כ- 330,000 ₪, בגין חובות לאם על פי פסק הדין בעניין הרכוש, חוב לעיריה וחוב לבנק. בגין חובות אלה נדרש לשלם 1,400 ₪ לחודש.
הוצאותיו בגין המדור ואחזקתו עומדים, כאמור לעיל, על 1,000 ₪ לחודש.
הוצאותיו האישיות יועמדו על 2,000 ₪ לחודש, כמקובל.
נמצא כי הכנסתו הפנויה עומדת על 5,600 ₪ לחודש.

38. באשר למצבה הכלכלי של האם (הנתבעת)

האם עובדת כסדרנית בסופרמרקט בו משתכרת כ- 6,000 ₪ לחודש בממוצע, על פי תלושי השכר 6/20 עד 5/21. באשר לשעות נוספות העידה כי הדבר נדרש בעת הסגרים בגין הקורונה, אך כיום אינו נדרש עוד.

האם בעלת תואר ראשון בביולוגיה ימית אך לטענתה מדובר בתחום בו התעסוקה דלה ביותר, למעט מספר מועט של אקדמאים מוכשרים במיוחד, המשתכרים סכומים נאים (עמ' 16 ש' 10-22 לפרוטוקול). עדותה זו לא נסתרה.

באשר לנכסים שבבעלותה, העידה כי מכרה זכות ציבורית למונית שהיתה בבעלותה בסכום של 178,000-180,000 ₪, אותם השיבה הכספים לאביה. דברים אלה נתמכים בעדות אביה, אשר נראה כי משמש לה עוגן ומשענת.

בנוסף האם היא בעלת מכונית המשמשת לה קורת גג ושוויה כ- 70,000 ₪ לחודש. באשר לחסכוניותה, האם מעבירה לאביה סכומים שבין 1,200 ל- 1,800 ₪ לחודש, כפי שהודתה בחקירתה הנגדית (עמ' 17 ש' 20-30) ובממוצע, 1,500 ₪ לחודש. סכומים אלה עומדים כיום על כ- 30,000 ₪ לחודש, כפי שהעיד אביה (עמ' 24). שימוש מושכל בסכום שחסכה יוכל להניב לה עוד כ- 500 ₪ לחודש. לפיכך תועמד הכנסתה הכוללת על כ- 6,500 ₪ לחודש.

האם אמנם צברה זכויות ממקום העבודה, כאשר לפי דו"ח המסלקה הפנסיונית של משרד האוצר אשר הוגש ביום 19/7/21 החיסכון הפנסיוני שלה עומד על 88,380 ₪ ויעמוד לרשותה לעת פרישה, אך אין בסכום זה כדי ללמד על יכולת ההכנסה הנוכחית שלה.

הוצאות המדור שלה עומדות על דמי אחזקת הרכב, אשר יועמדו על 500 ₪ לחודש.

הוצאות המחיה האישיות שלה יועמדו על 2,000 ₪ לחודש, כמקובל. נמצא כי הכנסתה הפנויה עומדת על 4,000 ₪ לחודש.

39. באשר לחלוקת זמני השהות ולטענת המרדנות

שתי הבנות הצעירות נמצאות עם האם שלוש פעמים בשבוע (בימים ראשון, שלישי וחמישי) מהשעה 16:00 ועד 20:00. בנוסף נמצאות עימה בשבתות אחת לשבועיים מיום שישי בצהריים ועד מוצאי השבת בשעה 20:00, כאשר בהעדר לימודים ביום ראשון, לנות בבית אביה אף במוצאי השבת. האב הודה כי זמני השהות מקוימים במלואם ובמסגרתם מספקת האם לבנות את כל הנדרש להן, לרבות ארוחה מזינה (עמ' 14 לפרוטוקול. הבנות אמנם אינן לנות בבית האם באמצע השבוע, אך יש בכך כדי להקל על האב.

שתי הבנות הגדולות יותר, למרבה הצער, אינן מקיימות כל קשר עם האם, רך מכאן לועד לטענת מרדנות המצדיקה שלילת מזונות, ארוכה הדרך. הלכה פסוקה

היא לפנינו כי הנטל להוכיח "מרדנות" מוטל על ההורה הטוען לכך, ועליו להראות כי פעל בכל דרך על מנת לחדש את הקשר, לרבות פתיחת הליך משפטי בעניין זה. ר' ע"א 425/68 משכיל לאיתן נ' משכיל לאיתן, פ"ד כג(1), ותמ"ש 43572-10-12 פלוני נ' אלמונית (פורסם בנבו 5/4/13).

בעניין שלפנינו, בהעדר כל הליך לחידוש קשר מטעם האם, אין מקום לקבל טענתה בעניין זה. מעדויות הצדדים עולה כי אין מדובר בהסתה מצד האב, ואף לא בפוגענות מצד האם, אלא ממורכבות שמעולם לא טופלה על ידי ההורים. במהלך הדיונים הופנו הצדדים ליחידת הסיוע שליד בית המשפט לענייני משפחה, הוסבר להם כי ניתן לפתוח הליך בעניין זה, אך ההורים בחרו שלא לעשות כן, מטעמים השמורים עימם. יש להניח כי אילו היה נפתח הליך בעניין זה, ניתן היה לחדש הקשר באופן בו יתקיים בהיקף דומה לזה שמתקיים עם הבנות הצעירות. על יסוד הנחה זו ייקבע היקף החיוב במזונות.

40. באשר להיקף החיוב של האם

היחס בין הכנסותיהם הפנויות של ההורים עומד על 2/5 לאם לעומת 3/5 לאב. זמני השהות של הבנות עם האם מתקיימים שלוש פעמים בשבוע למשך כארבע שעות בכל פעם ובשבתות אחת לשבועיים לרבות לינה, היינו יום בשבוע בממוצע, קרי 1/7.

בפרק הזמן בו נמצאות הבנות אצל האם נושאת היא במזונותיהן ולכן אין לחייבה בתשלום.

בפרק הזמן בו נמצאות הבנות אצל האב, 6/7 ימים בשבוע, על האם להשתתף בחלק המשקף את חלקה היחסי בהכנסה הפנויה, היינו 2/5. מכאן כי חלקה עומד על 12/35, שהם כ- 1/3.

הואיל וצרכי הבנות עומדים על 6,660 ₪ לחודש, חלקה של האם הוא 2,220 ₪ לחודש.

לאור כל האמור לעיל, נפסק כדלקמן:

א. האם תשלם למזונות ארבע בנותיה סכום של 2,220 ₪ לחודש, שהם 555 ₪ עבור כל אחת. החיוב יחול בגין התקופה המתחילה ביום פתיחת הליך יישוב הסכסוך, ביום 15.7.19, בקיזוז 500 ₪ לחודש בהם רכשה ביגוד, מזון וציוד לבנות מיום 13.5.20.

ב. התשלומים יבוצעו ביום ה - 1 לכל חודש קלנדרי בהעברה לחשבון הבנק של האב.

ג. התשלומים יישאו הפרשי הצמדה למדד שיפורסם ביום 15/7/22 ויעודכן אחת לשלושה חדשים, ללא חיוב רטרואקטיבי. תשלומים שלא יבוצעו במועדם, יישאו ריבית נוסף על הפרדי ההצמדה.

ד. חוב העבר בגין המזונות יקוזז מהסכום שעל האב להעביר לאם על פי פסק הדין הכספי.

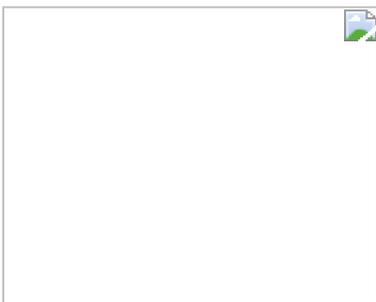
ה. בכך מסתיים בירור ההליך ולכן ייסגר התיק.

ו. נוכח נסיבותיו החריגות של המקרה, לא יושת חיוב בהוצאות.

אחרית דבר, כפי שצויין בהחלטות קודמות, טוב יעשו הצדדים אם בכל זאת יפנו ללשכה לסיוע משפטי על מנת למצוא דרך לחידוש הקשר בין האם לבנות הגדולות יותר.

פסק הדין ניתן לפרסום ללא פרטים מזהים, לאחר שיימסר לבעלי הדין עצמם.

ניתן היום, י"א תמוז תשפ"ב, 10 יולי 2022, בהעדר הצדדים.

דינים ועוד - מבית חשבים ה.פ.ס. מידע עסקי בע"מ
[/https://www.dinimveod.co.il](https://www.dinimveod.co.il)